

Dobře míněná pocta?

JANA MACHALICKÁ
redaktorka LN

ZATRŽENO

Profesor Jan Patočka by 1. června oslavil narozeniny. Publicistka Monika Le Fay si pana profesora váží, hodně o něm slyšela a nebojí se zeptat. A protože se specializuje na dissent, natočila o něm v pořadu Reportéři desetiminutový příspěvek. Myslela to asi dobře, však se také rozplývala úctou, ale to jaksi nestačí. Podobně jako jiné opusy ambiciózní autorky je i tento „dokument“ o ničem – kamera sjíždí hřbety knih s názvy Patočkových děl – hledme, ten toho napsal. V komentáři se to hemží frázemi: filozof s bílou šálou pohybující se ve světě plátónských idejí. Jistě, v příspěvku mluví soudní lidé a pamětníci: například Ivan Chvatík či Pavel Brázda. Fotograf Ondřej Němec vzpomíná, jak coby sedmnáctiletý fotil Patočkův pohřeb a skončil v Bartolomějské, ale jsou to jen střípky. Co by se také mohlo vejít do deseti minut.

Možná bude pes zakopaný v tom, že takový materiál v pořadu věnujícím se hlavně investigaci (a v drtivé většině výtečně) poněkud trčí. A to nejen proto, že nic podstatného nesděluje, ale bohužel i pro hrubé zkreslení okolností Patočkovy smrti, po kterých autorka pátrala ve strahovské nemocnici. Jako bychom rovnýma nohama skočili do bulváru. Pamětnice – zdravotní sestra tu fabuluje, jak pana profesora přivezli v zanedbaném stavu a že si myslela, že vinou rodiny, ale pak zjistila, že přijel z výslechu, a jiné nesmysly. Když už se Monika Le Fay tak hrne do investigativní žurnalistiky, měla by si zjistit, jak to bylo doopravdy. Kdo už při Patočkově převozu do nemocnice vydal nařízení, že je chřipková epidemie a nikdo za ním nesmí. Zastrášený nemocniční personál se ihned podvolil a strach lékařů trval. Až když filozof umíral, mohli dva lidé z rodiny přijít na pár minut. Když viděli, jak bylo o otce pečováno, prožili další trauma. To ale sestřička na kamery nesdělila. Není to jen tak, dobrat se pravdy, ale pak je dobré se do takových témat nepouštět.